

ogsaa at give Befolkningen ikke blot, hvad der er dens Ret, men ogsaa dens Pligt med Hensyn til Børnenes Undervisning.

Den ærede Minister mente, at dette Lovforslag ikke var saa frit, som det skulde være, med Hensyn til Tilsyn, og det ærede Medlem for Højrup-Kredsen fremsatte den samme Tanke. Men jeg gør opmærksom paa, at dette Lovforslag har ikke til Hensigt at tage noget andet Spørgsmaal vedrørende Reformeringsen af vort Skolevæsen op end det, som det indskrænker sig til, og derfor kan jeg godt forstaa, at man har søgt at finde noget udenfor Lovforslaget, naar man vil kvæle denne lille Sag. Den ærede Rigsdagsmand for Højrup-Kredsen gik imidlertid en anden Vej end Ministeren: han gav sig til at trykke dette lille Lovforslag varmt til sit Hjerte og ønskede, at der, naar vi fik det i Udvalg, skulde føjes til det mange mere frisindede Bestemmelser, end der indeholdes i det. Det ærede Medlem gik saa vidt, at han endog mente, man skulde befatte sig med Spørgsmaalet om Religionsundervisning i de offentlige Skoler saavel som i de private Skoler. Nej, jeg vil fraraade at komme ind paa Spørgsmaal af den Art, thi saa kommer der sikkert ikke noget ud af dette Lovforslag. Jeg er glad over, at det ærede Medlem holder af det, men hans Kærlighed maa ikke gaa saa vidt, at han ved sit Favntag kvæler det, og det er der virkelig Fare for, dersom man vil behæfte det med Bestemmelser som dem, det ærede Medlem omtalte. Det ærede Medlem vilde ogsaa dermed komme i Modsetning til den højtærede Minister, som overhovedet fraraadede under de nuværende Forhold at komme ind paa større Reformers af vort Skolevæsen, ikke engang paa Spørgsmaalet om en ny Ordning af Tilsynet med det offentlige og private Skolevæsen, som der var Tale om, da vi i 1911—12 behandlede den daværende Kultusminister Jacob Appels Lovforslag.

Det ærede Medlem fra Højrup har ønsket, at man skulde faa en saadan Tilstand med Hensyn til Religionsundervisningen, at Lærere, der ikke holdt af at undervise i Religion, kunde blive fri derfor. Ja, det var jo en stor Behagelighed for disse Lærere, idet de saa kunde kvitte 6 Timer om Ugen af deres Undervisningstid og faa den samme Løn. Det var en Slags Præmie for at faa religiøse Skrøbler, hvad jeg ikke synes, man skal sætte Præmie for. Men hvorledes skulde da disse Børn i den offentlige Skole blive undervist i Religion, saa længe Befolkningen ønsker Undervis-

ning i Religion i Skolen, og saa længe det er paabudt, at Børnene skal undervises i Religion fra det 7de til det 14de Aar? Jeg kan ikke se nogen anden Vej, end at saa maatte den Befolkning, der ønskede sine Børn undervist i Religion, indrette sig paa at antage en Religionslærer, eller det maatte blive Kommunens Pligt for de offentlige Skolers Vedkommende, at sørge for, at der ved alle Skoler var en Lærer parat til at undervise i Religion. Det ærede Medlem fra Højrup mente, at man til Religionsundervisningen kunde tage en Time eller to før den egentlige Skoletid, og man kunde maaske ogsaa tage en Time eller to bagefter, og paa den Maade kunde Skolens Lærer nok blive fri for at undervise i Religion. Jeg gør opmærksom paa, at det er jo ingen Tvang at gaa ind i den offentlige Skole som Lærer, det er noget, det enkelte Individ selv vælger. Den enkelte Lærer eller Lærerinde maa afgøre med sig selv, før de søger Embede i den offentlige Skole, om de er i Stand til at fyldestgøre de Krav, som Undervisningen i den offentlige Skole stiller til dem, og for saa vidt de ikke er det, ogsaa af religiøse Grunde, maa de, saa længe Religionsundervisning i vore Skoler er paabudt ved Lov, gaa den Vej at søge en anden Stilling i Samfundet (En Stemme: Er det Frihed?) Ja, det er Frihed, det har de Frihed til. At man vil have, at Befolkningen skal lønne Lærere, enten de kan gøre Fyldest i deres Stilling eller ej, er ikke videre hyggeligt for den Befolkning, som er tvunget til at lønne den offentlige Skoles Lærere. Og vil Folk ikke sætte deres Børn i den offentlige Skole, maa de for deres egne Penge — i alt væsentligt; den Smule Statsbidrag, de faar i Øjeblikket, har ikke stort at betyde — sørge for, at deres Børn bliver undervist paa anden Maade.

Det ærede Medlem fra Højrup dvælede ogsaa meget ved, at den Attest, der i dette Lovforslag kræves med Hensyn til Børn, der undervises hjemme eller i private Skoler, for, at de er tilbørlig underviste i Religion, var for streng, det kunde betyde, at de skulde undervises i Lærebog o. s. v. Det er der ikke Tale om. Lovforslaget indfører i saa Henseende ikke noget nyt. Lovforslaget indfører den Bestemmelse, at de udenfor de offentlige Skoler underviste Børn, naar de for Skolekommissionen fremlægger en Attest fra en i Folkekirken ansat Præst, kan fritages for Overhøring i Religion og Bibelhistorie. Der vil altsaa ikke ske noget som helst